

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De defectu intentionis. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

Diuisio in has quinque species dici debeat essentialis, reliquæ accidentales ea est, ut prima tantum

De defectu intentionis. VII.

1 Si quis non intendit consecrare, sed delusorie aliquid agere. **2** Item si aliqua Hostia ex obliuione remaneant in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi quas videt. **3** Item si quis habeat coram se undecim Hostias, & intendat consecrare solum decem, non determinans, quas decem intendit: in his casibus non consecrat, quia requiritur intentio. **4** Secus, si putans quidem esse decem, tamen omnes voluit consecrare, quas coram se habebat: nam tunc omnes erunt consecratae: atque ideo quilibet Sacerdos talem semper intentionem habere deberet, scilicet consecrandi eas omnes, quas ante se ad consecrandum positas habet.

Prima pars sacrilegium enormissimum continet: & si fictionis poeniteat ante sumptionem, potest resumere formam, non ex vi precepti perficiendi Sacrificium, quod nondum incepit, sed ex vi precepti non fingendi fallum in hoc ministerio, & consequenter non perseverandi in fictione, nec sumendi potum & cibum per modum Sacramenti, quod non est, nec dandi alijs occasionem ado-

randi merum panem & vinum. post sumptionem vero ficti Sacramenti seruetur quod diximus supra ex *Suar. tit. 5. num. 1.* Altera pars nullam habet difficultatem. In tertia *Maiores distinct. 11. q. 2. Durand. q. 7. & communiter* concordant; quia non est maior ratio, cur ista vel illa sit consecrata. Quarta pars manifestè sequitur; quia materia est determinata intra terminum intentionis.

2 Si Sacerdos putans se tenere vnā Hostiam, post cōsecrationem inuenit fuisse duas simul iunctas, in sumptione sumat simul vtramque. **2** Quod si deprehendat post sumptionem Corporis & Sanguinis, aut etiam post abluionem, reliquias aliquas relictas consecratas, eas sumat, siue parue sint, siue magna, quia ad idem Sacrificium spectant.

In prima parte, quæ est *Auctorum paulo supra citat.* ratio ea est, quia ambæ sunt consecratae; cum illud putans dicat tantum priuatam deceptionem, quæ non tollit intentionem debitam, quæ esse debet, & moraliter est circa hanc præsentem materiam, *Suar. disput. 43. sect. 6.* Secunda pars

est *Soti 4. dist. 12. q. 1. art. 8.* qui tamen distinguit particulas in paruas & magnas, atque has vult in Pyxide asseruari; contra quem *Azor. lib. 10. c. 30. quest. 1.* qui cum Rubrica concordat, sublata omni distinctione; ea nimirum ratione, quia eæ omnes reliquæ sunt Sacrificij, vnde & addit, sumendas esse

esse statim, alioquin post notabile temporis interuallum elapsum, censetur Sacrificium absolutum, & proinde particulæ non sumerentur vt reliquiæ, sed per se: quod facere non li-

cet. *Tabiena* concedit absolutè v. *Missa. num. 42.* eas posse sumi, & sumendas esse, nulla habita distinctione reliquiarum, neque temporis, dummodò pertineant ad eandem Missam.

- 3 *Si verò relicta sit Hostia integra consecrata, eam in tabernaculo cum alijs reponat: si hoc fieri nequit, sequenti Sacerdoti ibi celebraturo, in Altari supra Corporale decenter opertam, sumendam vnà cum altera quam est consecraturus, relinquat: vel si neutrum horum fieri possit, in ipso Calice seu Patena decenter conseruet, quousque vel in tabernaculo reponatur, vel ab altero sumatur: quòd si non habeat quomodo honestè conseruetur, potest eam ipsemet sumere.*

Est casus euentu difficilis; si tamen accidat, optimè Rubrica docet, secu-

ta Sotum, de particulis magnis seruandis, vt suprà.

- 4 *Si intentio non sit actualis in ipsa consecratione propter euagationem mentis, sed virtualis, cum accedens ad Altare intendat facere quod facit Ecclesia, conficitur Sacramentum, etsi curare debet Sacerdos, vt etiam actualem intentionem adhibeat.*

Quod hîc dicitur de ordinaria materia consecranda in Missa, intellige etiam, quando plures particulæ ponuntur super Altare, vt consecrentur, & in actuali consecratione non recordatur illarum Sacerdos, sed eius tantùm quam in manibus habet; tunc enim omnes sunt consecratæ, *Angel. in verbo Euchar. num. 27. Nauar. cap. 25 num. 91.* debent tamen esse præsentès intra Aram, non extra eam, inquit *Suarez disput. 43. sectione 6.* aliàs non æstimaret illas consecratas esse; sicut etiam existimat, id totum in Calice consecratum esse, quod per modum continui in eo continetur: guttæ verò quæ sunt extra Calicem,

aut intra, sed separatæ à toto, verisimilius putat quòd non sint consecratæ, neque intentione virtuali intentæ. & eò magis erunt consecratæ particulæ positæ in Pyxide, vbi aliæ adsunt aliàs consecratæ, iuxta placitum *Posseni de Officio Curati cap. 2. num. 20.* quod tamen prohiberem fieri. Certè si fiat, genuflexiones plures addendæ erunt ab Offertorio ad Communionem; neque circulus perficiendus erit ad *Orate fratres*, propter consecratas particulas in illa Pyxide.

Item, si Pyxis non aperitur tempore consecrationis ex obliuione, fit tamen consecratio, ex *Suarez disp. 43. sect. 5.*